

Intézkedések a mihályteleki vízhiány megszüntetésére

A tavasz beköszönte után egyre-másra panaszkodtak a mihályteleki lakosok, hogy nincs elegendő víz, nem tudják ellátni a háztartásukat. A III. kerületi tanács végrehajtó bizottsága kivizsgáltatta ennek okát. Megállapították, hogy a községben több helyen meg nem engedett célokra használják napközben a vizet. A háztáji kertjeikben termelt nagy mennyiségű retket és egyéb veteeményt a telken levő mély aknából locsolják, így a magasabban levő közfelfolyókól nem tudja hordani a lakosság a vizet. Másik visszajelést is megállapítottak. A víz házakhoz történő bevezetésekor a fővezetékéről leágazó csónél szűkítő berendezést alkalmaztak a szerelők. Többet ezt is leszedték, hogy a közfelfolyóból — mely elsősorban a háztartások szükségletét hivatott ellátni — bővebben kapják az öntözéshez a vizet.

E helytelen gyakorlat felszámolása érdekében intézkedett a kerületi tanács. Vissza kell állítani a szűkítő berendezéseket, tilos az aknából locsolni. A közfelfolyókkal egy szintű kerti kifolyókat lehet csak üzemeltetni, azonkívül napközben tilos a locsolás. Este 10 órától reggel 5 óráig viszont bárki, kedve szerint öntözhet a közfelfolyóból, sőt medencébe, tárolóba is gyűjtheti a vizet. Egyébként tizenegy vizpazarló mihályteleki lakos ellen szabálysértési eljárást indítottak. Elismerően nyilatkoztak viszont néhány olyan gazdáról a kerületi tanácsnál, akik motoros szivattyúval ásott kútjaikból öntözik háztáji földjeiket. Egyébként a tanács, valamint a Szegedi Víz- és Csatornaművek a jövőben rendszeresen ellenőrzik a rendelkezések megtartását.

NAPIRENDEN:

A játszótérek

A szegedi szülők gondolják, hogy hol játszhat a gyermek, ha pedig erre hely van, ki vigyázzon rá? Játszóteret nem sok van a városban. A nagy körúton kívül a Kálvária, a Marx, a Csillag és a Klapka téren, a Rózsa utca végén és a Petőfitelepen található szabad térség. Ezek a helyeken többféle szórakozóeszköz áll a gyermekek rendelkezésére. A kerületi tanácsok hamarosan kijavítatják, s felújítatják a homokozókat is — főleg a patronáló üzemek segítségével. A Mátyás téren — mint arról korábban írtunk — a rendezéssel egy időben kisméretű labdarúgó-pályát is kialakítanak. Az I. kerületben a disztérnek minősülő Dugonics és Széchenyi tér nem jöhet számításba, marad az egységesen pihenőparknak és játszótérnek minősített Honvéd, Bartók Béla, Roosevelt tér, a Móra-park és az újszegedi játszótér. A zöldterület védelméről szóló tanácsi rendelet szerint — mely a másik két kerület több terére is vonatkozik — több korlátozásnak vannak kitéve a gyermekek. Bizonyos korig használhatnak egyes játszótéret, nem szabad »focizni«, lüre lépni stb.

Már itt adódhatnak az első hibák. A gyerekek összeveszhetnek, a nagyobbak nem tudnak szórakozni, mert nekik már »keményebb« játék kellene. Ezért az I. kerületi tanács és a városi testnevelési és sporttanács helyes kezdeményezésbe fogott. A tavaly megnyitott és most még átalakítás alatt álló, Szent György ér melletti minorita-kertben kisméretű kézi-, kör- és röplabda-pályát építenek. A pihenők és a kisebb védelmére a kaucuk mögött elősörény-pályát ültetnek. A sporttánc felszerelést, labdát ad, az utóbbit a parkőr kölcsönzi. A gyermekek felügyeletét és sportoktatását ársadalmi munkában testnevelő tanárok, edzők látják majd el. Másik helyes ötlet, hogy változatosabb legyen a játékok. Ezért külföldi minak után egyszerű, olcsón elszerezhető fa- és csövás maszkókat, csimpaszkodókat, bújósöveket, műnyaggal burkolt csúdtánc ervezenek.

Mindez azonban kevés. A rendelkezésre álló pénzügyi keretek szűkek, még több vállalatnak kellene a segítségét felajánlania. A elüveget sem kielégítő, hiszen a parkőr nem pedagógus, hanem szerződéses alkalmazott, aki általában csak azt látja: neki mindenáron rendet kell

teremtteni. Ebben már egy-két évvel ezelőtt volt olyan törekvés — például a nótanácsonál — hogy szünetekben patronálják a játszótéret. Miért nem lehet ezt megvalósítani? A tanács művelődésügyi állandó bizottsága nemrégiben ismét helyes határozatot fogadott el: felkéri az iskolák úttörőcsapatát, hogy vállalják egy-egy játszótér szocialista megőrzését, s ott a rend fenntartását.

Hátra van még a »focizás«, a legtöbb vitára okot adó játék kérdése. Erre is van hasznos elgondolás. A sporttanács felülvizsgálja a szegedi sporttelepeket, hogy melyiket, mikor használhatják a gyerekek. Sok IV—VIII-os általános és középiskolás egyik vagy másik héten délután megy iskolába. Ilyenkor a túlszűfolt edzési program ellenére délelőtt kielégíthetné labdarúgó-szervezőt, nem is szólva a holtsezonról. A felülvizsgálat után a sportpályákhoz közel eső iskolákat értesítik, mikor lehet azokat használni.

A gyermekek önfelédten játszanak. A biztonságuk könnyen veszélybe kerülhet, ha például továbbra is előfordul, hogy egyes terekre behajtanak járművekkel. Sok felnőtt csak dohog ennek láttára, ahelyett, hogy felírja az illetőt, jelentené a kerületi tanácsnak, ahol példásan megbírságnak. Lehet, hogy egy gyermekéletet ment meg ezzel... S ha a hibáknál tartunk, függetlenül a KRESZ-től, valami intézkedést, lassú jelet kellene kitenni a Mikszáth Kálmán utca és a Bartók Béla tér sarkára — ha már az Atilla utca nemzetközi útvonálnak számít, s ott nem lehet lassítani a forgalmat. Itt gyakran kifutnak a gyerekek az úttestre, ahol a gépkocsik száguldoznak.

Sok baj van a háztömbök közötti térségek használatával is. A játszódó zajonganak, néha öltre is mennek — no, csak úgy pajkosságból —, azonkívül rongálnak. Előfordul, hogy összevesznek a gyerekek a szülők egymással, a házfelügyelővel, a parkőrrel és viszont. Pedig itt is lehetne kiutat találni, kölcsönös megértéssel.

Nem egyszerűen tanácsi feladat a gyermekek szórakozásának a biztosítása. A szülők mellett nagy szerepe ebben a patronáló üzemeknek, az iskoláknak, a társadalmi szervezeteknek, s a lakosságnak.

K. B.

Huszonötezer köbméter fát termeltek ki Csongrád megyében a télen

A Csongrád Megyei Állami Erdőgazdaság téli fakitermelése befejeződött. Az első gazdasági fél évben — a vállalatnál október elsejével kezdik az új esztendőt — 25 ezer köbméter fát vágta ki. Ebből tízezer köbméter került ipari feldolgozásra, vagy felhasználásra. Tizenötezer köbméter fát biztosítottak a megye lakosságának tüzelőellátására, ebből tízezer köbméter volt a rőzse, melyet a falusi családoknak adtak el a TÚZÉP-telepek.

A fakitermeléssel egyidőben szorgos munkával, sok időszaki dolgozó beállításával folytatta az erdőművelést, erdőpótlást a vállalat. Az első fél évben — annak ellenére, hogy kedvezőtlen volt az időjárás — hatmillió facsemetét és suhángot ültettek el az állami erdőkben és hullámtereken. Az utóbbi helyen a magas vizzállás akadályozza a munkát, ennek ellenére az erdőgazdaság hűsvégig pótolni akarja az elmaradást, hiszen a hatmillió fa ültetése a tervnek csupán 80 százaléka. A hirtelen beállott meleg idő, mely a csemeték nedvkeringését és rügyezését is meggyorsította, szükségessé tette, hogy újabb időszaki munkásokat vegyenek fel, akik szinte »rohammunkában« végzik a tavaszi fátelépítést.

A jó hírnév megőrzése nemcsak a szövönőkön múlik

Egy felszólalás és egy levél az újszegedi szövőgyárból

— Valami hiba van a műszaki gárdával a szövőgyárban — kezdte hozzászólását Kispéter Ferencné, az Újszegedi Kender-, Lenzővő Vállalat munkásnője, a Textilipari Dolgozók Szakszervezete megyei küldötttervezetén. Elmondotta, hogy a szakszervezeti rendezvények csak ritkán vesznek részt, nem mondják el véleményüket, amikor a kiváló dolgozó cím odaítéléséről van szó. Majd arról beszélt, hogy szerinte baj van a női egyenjogúság érvényesítésével az újszegedi üzemben. Van olyan segédművezető, aki évek óta alkalmas helyettesítésre, ha a művezető szabadságon van, de ha előléptetésről van szó, akkor csak a férfiakra gondolnak.

Az értekezlet résztvevői egyetértéssel fogadták szavait és erősítették, hogy a művezetők egy része más üzemben sem vállal társadalmi és tömegszervezeti munkát. Hozzávetették, hogy csak a kimondott szakmai munkát tartják fontosnak.

A művezető hibája is

Az újszegedi szövőgyár művezetőinek tevékenységéről elhangzott szavakból nem derült ki, hogy a »valami hiba van« megállapítás vonatkozik-e a művezetők szak-

mai tevékenységére. Annál többet mond az üzemben — kezdte hozzászólását Kispéter Ferencné, az Újszegedi Kender-, Lenzővő Vállalat munkásnője, a Textilipari Dolgozók Szakszervezete megyei küldötttervezetén. Elmondotta, hogy a szakszervezeti rendezvények csak ritkán vesznek részt, nem mondják el véleményüket, amikor a kiváló dolgozó cím odaítéléséről van szó. Majd arról beszélt, hogy szerinte baj van a női egyenjogúság érvényesítésével az újszegedi üzemben. Van olyan segédművezető, aki évek óta alkalmas helyettesítésre, ha a művezető szabadságon van, de ha előléptetésről van szó, akkor csak a férfiakra gondolnak.

— A nagyobb hírnév megszerzése, az eddigi megőrzése nemcsak a minőségi ellenőrökön múlik — fejtegeti a levél írója —, hanem a gyár minden dolgozóján. S ha valamelyik árut le kell minősíteni, az nemcsak a szövönő hibája, hanem a művezető is. Idejében észreveheti a hibát, ha jobban körülnéz partijában, s ellenőrzik a szövönők munkáját. Igen ám, de a mi művezetőink, segédművezetőink egy része keveset törődik az áru minőségével.

Az UTC-meccs élményei

Vannak olyan művezetők — ezt többen is állítják —, mint Szűcs Gyula, aki ha valamelyik gépen baj van, míg »intézkedik« hosszú idő telik el. Addig a rossz gépen dolgozik a szövönő, természetesen rossz minőségi árut készít, kevesebbet keres,

mérgelődik. Nem állítatják le a gépet, azért, hogy a vevőt elterelje az üzembe. De amíg a vevőtérre gondolkodnak, kárt szenved a minőség. Szélpál László művezető sem igyekszik kijavítani a hibát a szövőgyárban, de ha a szövönő kétszer-háromszor szól neki, nagy káromkodással odamegy a géphez és megcsinálja. Jó lenne, ha leszoktatnák a káromkodásról, a dolgozók sértegetéséről.

— Vannak rossz szokású művezetők — folytatja a levélíró —, mint például Kis Antal. Megtörténik, hogy a lefogyásban lévő gépről elteszi a szövönőt, s otthagya a gépet a másik partinak. Így aztán annak gyűlik meg a baja, és ez kára az üzemnek, a dolgozóknak. Daróczy István a legkisebb munkát is a lakatosokra bizza. Ő is szeret káromkodni, ezért hát a szövönők inkább Acsai segédművezetőnek szólnak, mint Daróczyknak. Bozókai József művezető gondolata többnyire a viccek mesélésén jár. Ha éjjel keresik a művezetők egy részét, könnyen megtalálhatják őket a szíjgyártó műhelyben. Bozókai itt szokta mesélni vicceit, a vasárnapi UTC-meccsen szerzett élményeket, az elfogyasztott sör mennyiségét. Jó lenne, ha arról tanácskoznának, hogyan lehetne selejtmentes végeket szöni.

Akiknek szívügye a munka

Ezek a művezetők példát vehetnének azokról, akiknek szívügyük a munka, törődnek a gépekkel. Különösen Dobó Istvánt dicsérik. Az elsők között is első. »Ő nem várja, míg a lakatos készen lesz egy másik géppel, két-három óra múlva — közli a levélíró —. Ha feheti, saját maga is megjavítja.« Ez meg is látszik a hozzája tartozó gépek termelésén. Bálint Dezsőről, Dudás Jánosról és segédművezetőjéről, Horváth Antalról vagy Szélpál László segédművezetőjéről, a népszerű Miskáról is azt mondják: ezek a művezetők törődnek a gépekkel, a selejtmentes végeket.

Valami hiba van a művezetőgárdával a szövőgyárban? Van bizony, s úgy látszik, nem is ismeretlenek a hibák. Hiszen a levél felolvasása után Molnár János igazgató, Szógi Antal, az üzemi pártbizottság titkára, néhány osztályvezető és alapszervezeti párttitkár is azt mondták: nagyon sok igazság van a levélíró szavaiban. Jól ismeri a szövőgyár problémáit és realitáit is értékel. Tehát nemcsak a levél írója tudja, ismeri néhány művezető munkájának fogyatékoságát. Ezért hát, ha nem is mondott sok újat, mégis konkrét példákkal, nevekkel egészíti ki Kispéter Ferencné megállapítását. Igaza van, hogy ha csak a minőségi ellenőrök, a szocialista brigádtagok igyekeznek a hibákat megszüntetni, nem lehet teljes a siker, csak akkor erősödhet az üzem hírneve, ha a jobb munka érdekében összefognak a szövönőkkel, a minőségi ellenőrökkel a művezetők is. Nem jó dolog az, hogy az újszegedi kender-, lenzővőben néhány művezetőt erre ösztönöznünk kell.

A külügyminiszter fogadta az új brazil követet

Péter János külügyminiszter pénteken fogadta Manuel Antonio Pimentel Brandaót a Brazíliai Egyesült Államok rendkívüli követét és meghatalmazott miniszterét megbízólevelének a közeljövőben történő átadásával kapcsolatban. (MTI)

Finn orvoscsoport látogatása Szegeden

(Somogyiné felv.)

A finn orvoscsoport tagjai a gyermekklinika orvosával. Az első sorban balról jobbra: dr. Szórádi István adjunktus, dr. M. Dahl professzor, dr. Waltner Károly professzor, dr. C. E. Sonck professzor és dr. Turunen. A hátsó sorban dr. Tóth György tanársegéd, dr. E. Nagy Mária, dr. Koltay Miklós adjunktus és dr. Turunen finn orvos felesége.

A Turku Orvostudományi Egyetemről a napok óta hazánkban tartózkodó 29 tagú finn orvoscsoport szerdán a késő esti órákban Szegedre érkezett és több napot tölt itt, hogy megismerkedjenek a Szegedi Orvostudományi Egyetem intézetével. A finn orvosvendégek tegnap délelőtt a gyermekklinikára látogattak, ahol dr. Obol Ferenc professzor, valamint az intézet több munkatársa fogadta őket.

Ezt követően a klinika tantermében dr. C. E. Sonck, a Turku Orvostudományi Egyetem Bőr-klinikájának igazgatója a finnországi egészségügyi gondozás szervezeti felépítéséről tartott előadást. Dr. L. Hirvonen és dr. M. Dahl professzorok pedig a szívbetegségek kezeléséhez fűződő tudományos eredményekről számoltak be, majd két tudományos kisfilmet vetítettek le a nagyszámú érdeklődőnek.

A finn orvoscsoport vezetője, dr. C. E. Sonck professzor a gyermekklinikán tett látogatás után hangsú-

lyozta, hogy meglepte az intézet modern, minden tekintetben korszerű volta, s a lelkes, fiatal orvosgárda, amely itt munkálkodik.

— Az első benyomások — mondotta — máris felülmúlták várakozásunkat, noha a Szegedi Orvostudományi Egyetem intézetéről eddig is sok jót hallottunk. Látogatásunkat úgy tekintjük, mint kezdő lépést ahhoz, hogy maradandó kapcsolat létesüljön a Szegedi Orvostudományi Egyetem és a Turku Orvostudományi Egyetem között.

Mint ahogy megtudtuk, a két egyetem között eddig is volt tudományos együttműködés. Szegedről két orvos is — dr. Varró Vince adjunktus, az I-es számú Belklinikáról, dr. Szórádi István adjunktus pedig a gyermekklinikáról — hosszabb időt töltött tanulmányi úton Finnországban. Dr. Szórádi István tavaly is a Turku Orvostudományi Egyetem vendége volt, s közvetlenül dr. T. Salmi professzor, az ottani gyermekklinika igazgatója mellett dolgozott hó-

napokon át. Dr. Szórádi István adjunktus elmondotta, hogy kedves professzora már régóta készül látogatást tenni hazánkban, s most ő vezette volna ezt a finn orvoscsoportot, de hirtelen közbejött betegsége miatt el kellett halasztania utazását egy későbbi időpontra.

A két egyetem közötti kapcsolat tehát korábbi eredetű már, noha a Turku Orvostudományi Egyetem épületét mindössze négy éve adták át rendeltetésének. Az egyetem élenk tudományos élete s eredménye különösen a gyermek- és szívgyógyászatban nemzetközi viszonylatban is elismert.

A finn orvoscsoport vezetőit tegnap délelőtt hivatalában fogadta dr. Petri Gábor professzor, a Szegedi Orvostudományi Egyetem rektora. A fogadáson jelen volt a professzori kar számos képviselője is. A délután folyamán a város nevezeteseivel ismerkedtek a finn vendégek, ma pedig egyetemi intézeteket látogattak meg, s az esti órákban visszautaznak Budapestre.